

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W POZNANIU

Poznań, 25 lipca 1967 r. Nr 14 Poz. 107—122

TREŚĆ:

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

107

UCHWAŁA NR XII/58/67 WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

z dnia 6 czerwca 1967 r.

w sprawie podstawowych zadań w pracy kulturalno-oświatowej na terenie województwa poznańskiego na lata 1967 do 1970.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt. 10 art. 14, ust. 1 i 3, pkt. 6 i 7 oraz art. 27, ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (jednolity tekst Dz. U. nr 29, poz. 172 z 1963 r.) Wojewódzka Rada Narodowa w Poznaniu, po zaznajomieniu się z treścią przedłożonych przez Prezydium materiałów, wysłuchaniu referatu z-cy Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, opinii Komisji Oświaty i Kultury i wniosków Radnych — uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Dotychczasowe kierunki działania w dziedzinie upowszechnienia kultury dały pozytywne wyniki, przyczyniając się do dalszego rozwoju kultury w Wielkopolsce i poprawy bazy materialnej dla działalności kulturalnej.
Wyraża się to stale rosnącym zainteresowaniem środowisk naukowych i twórczych problematyką kulturalną w efektach uzyskiwanych przez zawodowe instytucje artystyczne, we wzroście sieci domów kultury, klubów, bibliotek, w systematycznym wzroście ilości muzeów i ognisk artystycznych, we wzroście nakładów na rozwijanie działalności placówek kulturalno-oświatowych.
2. W działalności kulturalno-oświatowej w minionych latach nie zostały wykorzystane wszystkie możliwości jej pełniejszego rozwoju między innymi wskutek:
— niedoceniania przez niektóre rady narodowe niższego szczebla, zwłaszcza gromadzkie rady narodowe oraz przez zebrania wiejskie ważności ciążącego na nich obowiązku poprawy warunków kulturalnych mieszkańców wsi przez utrzymywanie i prowadzenie w gromadach, wiejskich domów kultury, świetlic, bibliotek i sal widowiskowych;
— nie uwzględniania w dostatecznym stopniu problemów kultury w pracach komisji i prezydiów rad narodowych;
— braku koordynacji poczynań zainteresowanych instytucji w budowie, remontach i wyposażeniu obiektów przemysłowych na cele kulturalno-oświatowe.

§ 2.

Biorąc pod uwagę dotychczasowe osiągnięcia w dziedzinie kultury na terenie województwa, jak również stwierdzone niedociągnięcia i nieprawidłowości oraz potrzebę dalszej aktywizacji wszystkich czynników, mających wpływ na rozwój życia kulturalnego w województwie, Wojewódzka Rada Narodowa ustala następujące główne kierunki działania:

I. W zakresie działania zawodowych instytucji artystycznych, kinematografii i szkolnictwa artystycznego.

1. Doświadczenia i wyniki artystyczne wskazują na potrzebę wyraźnego określenia linii repertuarowej teatrów. W repertuarach teatrów uwzględniać należy przede wszystkim sztuki o walorach ideowo-artystycznych oraz odpowiadające zainteresowaniu odbiorców. Repertuar powinien być opracowany w ścisłym kontakcie kierownictwa artystycznego teatrów z zakładami pracy, instytucjami i organizacjami społecznymi. Szczególną rolę w zacieśnianiu więzi teatrów z odbiorcą winny odegrać istniejące koła Towarzystwa Miłośników Teatru.
Zaleca się powołanie w zawodowych instytucjach artystycznych rad teatralnych dla zwiększenia odpowiedzialności załóg tych instytucji za poziom artystyczny i wyniki ekonomiczne.
2. Państwowe Przedsiębiorstwo Imprez Estradowych winno zwiększyć ilość własnych programów, uwzględniających aktualną problematykę Wielkopolski, przeznaczonych głównie dla środowisk robotniczych i mieszkańców wsi.
3. Instytucje artystyczne podległe Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zwiększyć winny ilość imprez na terenie województwa, ograniczając swoją działalność na terenie innych województw.
Państwowy Teatr w Kaliszu winien utworzyć stałe filie w Ostrowie i Koninie, a Państwowy Teatr w Gnieźnie filię w Pile, natomiast Wielkopolska Symfoniczna Orkiestra Objazdowa powinna zwiększyć ilość koncertów dla młodzieży.
4. Rozwój radia i telewizji jako środków masowego przekazu — wpłynął w pewnym stopniu na zmniejszenie ilości widzów w kinach. Z tego względu konieczna staje się modernizacja kin przede wszystkim poprzez przebudowę ich na kina szerokoekranowe oraz zwiększenie w repertuarze kin ilości filmów kolorowych i panoramicznych. Kina objazdowe winny być przystosowane do wyświetlania filmów panoramicznych w aktualnie istniejących warunkach lokalowych. Korekty wymaga również repertuar kin objazdowych, zwłaszcza obsługujących środowiska wiejskie.
5. W popularyzacji filmu należy sięgać po nowe formy upowszechniania. Należy przy tym zwrócić większą uwagę na zacieśnianie współpracy kin z domami kultury, klubami i bibliotekami, zwłaszcza przez kina dobrych filmów i kluby filmowe.
6. Pracownicy kin jako działacze kulturalno-oświatowi winni we właściwy sposób propagować filmy o wysokich walorach ideowo-artystycznych. Wymaga to zwiększenia starań o zatrudnienie w kinach pracowników o wysokich kwalifikacjach ogólnych i technicznych. W związku z tym Wojewódzki Zarząd Kin winien w terminie do końca października 1967 r. opracować szczegółowy program szkolenia kadry kierowniczej kin. Konieczna jest również szczegółowa weryfikacja i podniesienie kryteriów kwalifikacyjnych kierowników kin.
7. Większej troski wymaga sprawa umuzykalnienia młodzieży przez szkoły artystyczne, państwowe i społeczne ogniska muzyczne oraz punkty nauczania gry na instrumentach Wielkopolskiego Studium Muzycznego. Jednostkom tym prezydia właściwych rad narodowych i ich organa dla spraw kultury winny udzielać maksymalnej pomocy w sprawach lokalowych, kadrowych, a także finansowych. Dotychczasowa szkoła muzyczna w Kaliszu I-go i II-go stopnia winna być, zgodnie z założeniami programowymi, przekształcona w szkołę muzyczną o dwunastoletnim programie nauczania.
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zobowiązuje Wydział Kultury do przeprowadzania szczegółowej analizy pracowników pedagogicznych w tych szkołach pod względem ich przygotowania zawodowego.

II. W zakresie placówek kulturalno-oświatowych i bibliotek.

Upowszechnianiu kultury i oświaty oraz angażowaniu młodzieży i dorosłych do czynnego uczestnictwa w różnych formach życia kulturalnego służy sieć placówek kulturalno-oświatowych: domów kultury, gromadzkich ośrodków kultury, klubo-kawiarni „Ruch" i „GS", świetlic i bibliotek.

W związku z tym:

1. Wydział Kultury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej winien systematycznie koordynować działalność wszystkich instytucji artystycznych i kulturalno-oświatowych działających na terenie województwa, zmierzając do stosowania przez nie nowych form pracy oraz zabezpieczyć pełną pomoc instrukcyjno-metodyczną dla terenowych placówek kulturalnych.
W tym celu należy organizować okresowe spotkania z przedstawicielami instytucji wojewódzkich zainteresowanych działalnością kulturalną dla ustalenia programowych zadań i sposobu ich realizacji, zwracając przy tym uwagę na wykorzystanie przez nie środków przeznaczonych na działalność kulturalno-oświatową i celowość ich wydatkowania.
2. Wojewódzki Ośrodek Instrukcyjno-Metodyczny przy Pałacu Kultury opracować winien w terminie do końca listopada 1967 r. szczegółowy program szkolenia pracowników placówek kulturalnych i aktywu społecznego.
Szkoleniem należy objąć:
a) pracowników powiatowych domów kultury i powiatowych poradni instrukcyjno-metodycznych,
b) pracowników gromadzkich i miejskich ośrodków kultury,
c) członków rad społecznych klubokawiarni „Ruch" i „GS" w porozumieniu z dyrekcją wojewódzkiego oddziału PUPiK „Ruch' i Wojewódzkim Związkiem Gminnych Spółdzielni,
d) pracowników świetlic różnych pionów działających na podstawie porozumień i zleceń,
e) instruktorów amatorskich zespołów artystycznych i oświatowych.
3. Wojewódzki Ośrodek Instrukcyjno-Metodyczny przy Pałacu Kultury otoczyć winien szczególną opieką nowopowstałe poradnie instrukcyjno-metodyczne.
4. Wydział Kultury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej wspólnie z WKZZ w oparciu o wypracowany już perspektywiczny plan powoływania międzygałęziowych i międzyorganizacyjnych placówek kulturalno-oświatowych oraz w porozumieniu z prezydiami powiatowych rad narodowych i kierownictwem poszczególnych zakładów ustalać winien każdego roku formy realizacji tego planu, przyznając istniejącym powiatowym domom kultury i niektórym placówkom związkowym wiodącą rolę w zakresie pracy instrukcyjno-metodycznej.
5. W gromadach i wsiach jako podstawową placówkę kulturalno-oświatową uznać należy gromadzkie ośrodki kultury obejmujące swoim programem działania bibliotekę gromadzką, klubo-kawiarnię, kino i urządzenia o charakterze sportowo-reakracyjnym. Gromadzkie ośrodki kultury swoją działalnością programową powinny objąć wszystkie placówki kulturalno-oświatowe w gromadzie, tworząc dla nich odpowiednie zaplecze, zabezpieczając sprzęt i udzielając im doraźnej pomocy metodycznej.
Do czasu stworzenia we wszystkich gromadach warunków lokalowych i etatowych gromadzkie rady narodowe winny opracować jednolity program intensyfikacji życia kulturalno-oświatowego z ustaleniem wiodącej placówki, spełniającej funkcję gromadzkiego ośrodka kultury prowadzonego etatowo lub społecznie.
6. Wojewódzka Biblioteka Publiczna obok funkcji instrukcyjno-metodycznych, szkolenia pracowników etatowych bibliotek powszechnych, winna więcej uwagi poświęcić współdziałaniu z bibliotekami zakładowymi i organizacji społecznych tak w zakresie upowszechnienia czytelnictwa, jak również kształtowania zakupów książek i wypracowania nowych atrakcyjnych form pracy z czytelnikiem.
7. Biblioteki powszechne winny być w dalszym ciągu głównym instrumentem krzewienia kultury wśród najszerszych rzesz społeczeństwa.
W związku z tym należy dążyć do stworzenia do końca 1970 r. pełnej sieci bibliotek gromadzkich i punktów bibliotecznych we wszystkich wsiach sołeckich. W profilu zakupu księgozbiorów uwzględniać należy książki o walorach ideowych i wychowawczych.
Biblioteki wszystkich szczebli winny podjąć wszechstronną pracę z czytelnikiem, wykorzystując do popularyzacji książki, spotkania autorskie, wystawy oraz dostępne urządzenia techniczne: radio, telewizję i magnetofony.

8. Dla zapewnienia realizacji zadań stojących przed placówkami kulturalno-oświatowymi konieczne jest stałe doskonalenie zawodowe kadry i zatrudnianie nowych pracowników o kwalifikacjach odpowiadających obowiązującym w tej mierze przepisom.

III. **W zakresie amatorskiego ruchu artystycznego.**

Rozwój środków masowego przekazu i zawodowych instytucji artystycznych ogranicza, a niekiedy nawet eliminuje, niektóre formy amatorskiego ruchu artystycznego. Tradycje amatorskiego ruchu artystycznego w województwie poznańskim uzasadniają potrzebę zwiększenia opieki i pomocy metodycznej, dla różnych form amatorskiej działalności artystycznej. Szczególną opieką otoczyć należy:

— Wielkopolski Związek Śpiewaczy skupiający 111 chórów i szereg zespołów muzycznych,
— Związek Teatrów Amatorskich obejmujący swoją działalnością tradycyjne formy teatru amatorskiego, jak również teatry poezji i zespoły recytatorskie,
— zespoły folklorystyczne w Szamotułach, Baborówku, Kąkolewie, Ołoboku, Włoszakowicach, Lechlinie i innych winny być szerzej popularyzowane, a śpiewy i tańce regionalne nagrane i opisane dla potrzeb badań naukowych,
— placówki kulturalno-oświatowe winny przygotować zaplecze lokalowo-techniczne dla nowych form amatorskiej twórczości takiej jak film i fotografia artystyczna, co wymaga przygotowania odpowiedniej kadry instruktorów. Więcej uwagi należy również przywiązywać do powstawania i pracy zespołów oświatowych, głównie przy bibliotekach, podejmujących wszechstronną problematykę. W pracy oświatowej korzystać należy z zasobów filmów oświatowych, pozostających w dyspozycji Centrali Filmów Oświatowych „Filmos" w Poznaniu.

IV. **W zakresie współpracy ze środowiskami naukowymi i twórczymi oraz społecznego ruchu kulturalnego należy:**

— we współpracy z poznańskim ośrodkiem naukowym i środowiskami twórczymi pełniej wykorzystać dotychczasowe doświadczenia w popularyzacji wiedzy o regionie, szerzej włączając do współpracy archeologów, etnografów, historyków sztuki i socjologów ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby ochrony zanikających reliktów przeszłości. Wyniki prowadzonych badań winny znaleźć odbicie w działalności instytucji i placówek kulturalnych;
— kontynuować plenery dla artystów plastyków w ośrodkach przemysłowych i wiejskich;
— zakupy dzieł plastycznych profilować pod kątem potrzeb placówek terenowych oraz galerii sztuki współczesnej w Kaliszu, Pile i Włoszakowicach;
— systematycznie organizować spotkania autorskie z pisarzami oraz przedstawicielami innych środowisk twórczych;
— inspirować i popierać inicjatywy wydawnicze związane z regionem Wielkopolski.
Pilną potrzebą staje się w związku z tym powołanie wydawnictwa kwartalnego traktującego o aktualnych sprawach województwa w różnych działach gospodarki narodowej. Wydział Kultury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej winien do końca 1967 r. opracować perspektywiczny plan wydawnictw regionalnych na lata 1968—1970.
— udzielać działaczom towarzystw kulturalnych, a szczególnie Wielkopolskiego Towarzystwa Kulturalnego, pomocy w realizacji ich zadań programowych i statutowych. Wielkopolskie Towarzystwo Kulturalne, a szczególnie jego oddziały terenowe, winny stać się głównym partnerem prezydiów rad narodowych w koordynacji działalności kulturalno-oświatowej.

V. **W zakresie muzeów i ochrony zabytków:**

1. Postępujący proces urbanizacji wsi, jak również wiek i stan techniczny — nielicznie zachowanych zabytków budownictwa ludowego — powoduje naturalne ubytki w stanie posiadania. Rozwiązanie problemu ochrony zabytków budownictwa ludowego powinno nastąpić w drodze stworzenia muzeów wsi wielkopolskiej (skansen). Do końca bieżącego roku Wydział Kultury Prezydium WRN winien przygotować lokalizację, wytypować obiekty przeznaczone dla skansenu i opracować jego założenia organizacyjno-programowe.
2. W celu uzyskania prawidłowej oceny wartości obiektów zabytkowych przeprowadzić należy na podstawie zebranego materiału inwentaryzacyjnego badania nad poszczególnymi grupami i kategoriami zabytków. Studia te wyłonić powinny obiekty najwartościowsze, które otaczane będą maksymalną ochroną, a ponadto pozwolą na wyselekcjonowanie obiektów o mniejszej wartości zabytkowej i artystycznej, z utrzymania których — w przypadku poważniejszego zagrożenia ich trwałości — będzie można zrezygnować.
3. Poważną rolę w ochronie zabytków spełniać powinni Społeczni Opiekunowie Zabytków powoływani przez Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze. Wydział Kultury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej wspólnie z Polskim Towarzystwem Turystyczno-Krajoznawczym opracować winien formy stałych kontaktów i pracy ze społecznymi opiekunami zabytków, wykorzystując do tego celu w większym stopniu doroczne obchody „Wielkopolskich Dni Opieki nad Zabytkami".
4. Muzeum Narodowe w Poznaniu pełniąc jednocześnie funkcję muzeum okręgowego, opracować winno w terminie do listopada 1967 r. wspólnie z Wydziałem Kultury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej perspektywiczny plan rozwoju sieci muzeów regionalnych i izb muzealnych w Wielkopolsce.
Przy opracowywaniu planu należy zwrócić uwagę na możliwość tworzenia placówek kulturalnych typu specjalistycznego w rodzaju muzeum porcelany w Chodzieży, czy też wyeksponowania historii manufaktury w izbie muzealnej w Rawiczu. Szeroko uwzględnić należy prowadzenie działalności kulturalno-oświatowej muzeów poprzez realizację hasła „Muzea Uniwersytetami Kultury", w drodze organizowania odczytów, prelekcji ilustrowanych filmami, wystaw stałych, czasowych i objazdowych.

VI. **W zakresie bazy dla działalności kulturalno-oświatowej.**

Rozwój życia kulturalnego wymaga systematycznego poszerzania i unowocześniania istniejącej bazy jak i wyposażenia instytucji i placówek w niezbędne środki lokomocji. Stan techniczny użytkowanych obiektów i małe nakłady inwestycyjne w poważnym stopniu ograniczają możliwość zaspokojenia potrzeb w tym względzie. Realizowana aktualnie budowa domu kultury w Koninie z partycypacji zakładów pracy oraz szereg inwestycji realizowanych w czynach społecznysh są przykładami istnienia poważnych rezerw nie w pełni jeszcze wykorzystanych.

W związku z tym należy:

— zwrócić uwagę na pełną koordynację i koncentrację nakładów inwestycyjnych i nakładów na kapitalne remonty obiektów kulturalnych ze środków rad narodowych instytucji, zakładów pracy i organizacji społecznych, szczególnie w tych ośrodkach w których dotychczasowy brak koordynacji nie pozwalał na zrealizowanie inwestycji o podstawowym dla danego środowiska znaczeniu. Szczególną rolę w koncentracji zamierzeń inwestycyjnych odegrać winny prezydia rad narodowych przy pomocy aktywu skupionego w powiatowych radach związków zawodowych;
— popierać inwestycje resortu kultury realizowane w czynach społecznych, co powinno znaleźć swój wyraz w dotacjach na ich dofinansowanie z kredytów przeznaczonych na ten cel i zaopatrzeniu w niezbędne materiały. Plan 32 mln zł wartości czynów społecznych w bieżącej 5-latce dla realizacji podjętych zobowiązań wymaga zespolenia wysiłków całego aktywu społecznego;
— poszerzać sieć placówek kulturalnych poprzez adaptację i remonty obiektów zabytkowych (Kołaczkowo, Siedlec, Srebrna Góra) oraz obiektów oddawanych radom narodowym przez inne resorty;
— dążyć do poprawienia i polepszenia warunków lokalowych instytucji artystycznych i kin w drodze zwiększenia nakładów na kapitalne remonty z szczególnym uwzględnieniem kapitalnych remontów i modernizacji kin oraz sal widowiskowych. Niezbędne nakłady na remonty sal widowiskowych winny znaleźć pokrycie w budżetach ich właścicieli i użytkowników. Obok już zabezpieczonych w planie gospodarczym nakładów na kapitalne remonty kin należy na ten cel w miarę możliwości przeznaczać dodatkowe nakłady;
— przy opracowywaniu planów urbanistycznych nowych osiedli uwzględniać również lokalizacje niezbędnych obiektów kulturalnych.

§ 3.

Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do zabezpieczenia realizacji głównych kierunków działania zawartych w niniejszej uchwale poprzez:
- wysłuchanie w I półroczu 1968 r. informacji jednostek odpowiedzialnych za opracowanie i realizację szczegółowych zadań wynikających z niniejszej uchwały,
- przedłożenie władzom centralnym planu niezbędnych potrzeb w zakresie inwestycji i kapitalnych remontów w instytucjach i placówkach kulturalno-oświatowych.

§ 4.

Wojewódzka Rada Narodowa w trosce o najpełniejszą realizację założeń kierunków pracy kulturalno-oświatowej województwa poznańskiego do 1970 r. zobowiązuje powiatowe, miejskie, osiedlowe i gromadzkie rady narodowe do:
1. zorganizowania sesji poświęconych zagadnieniom kultury na swoim terenie i ustalenia wytycznych zmierzających do zaspokojenia kulturalnych potrzeb mieszkańców,
2. zalecenia komisjom oświaty i kultury czuwania nad właściwym rozwojem życia kulturalnego, celowym wykorzystaniem nakładów na rozwój kultury, dopomagania organom do spraw kultury i placówkom kulturalno-oświatowym w wywiązywaniu się z nałożonych na nie zadań w zakresie koordynacji i podnoszenia poziomu kulturalnego wsi, osiedla czy miasta,
3. do zaktualizowania planów perspektywicznych rozwoju życia kulturalnego na terenie powiatu względnie miasta st. powiat i opracowania do końca czerwca 1968 r. analogicznych planów w gromadach i miastach.

§ 5.

Wykonanie uchwały zleca się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący obrad Stanisław Mądroszyk

Przewodniczący Prezydium Franciszek Szczerbal

108

**UCHWAŁA NR 114/1504/67
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W POZNANIU
z dnia 19 maja 1967 r.
w sprawie odstępstw od planu ogólnego perspektywicznego zagospodarowania przestrzennego m. Sierakowa.**

Na podstawie art. 23 ust. 1 i art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu uchwala, co następuje:

§ 1.

Wyraża się zgodę na odstępstwo od ogólnego perspektywicznego planu zagospodarowania przestrzennego m. Sierakowa zatwierdzonego uchwałą Nr 51/665/63 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 6 grudnia 1963 r. (Dz. Urz. WRN Nr 1/64, poz. 1) polegające na:
1) przeznaczeniu na cele przemysłowo-magazynowe dla Filii POM oraz Punktu Skupu Warzyw i Owoców, terenów położonych przy ul. Daszyńskiego, po lewej stronie drogi prowadzącej z Sierakowa do wsi Góra, przewidzianych w zatwierdzonym ogólnym perspektywicznym planie zagospodarowania przestrzennego m. Sierakowa pod budownictwo jednorodzinne,
2) przeznaczeniu pod Bazę Kółka Rolniczego w Sierakowie terenu, położonego po prawej stronie drogi Sieraków—Góra, przewidzanych w zatwierdzonym ogólnym perspektywicznym planie zagospodarowania przestrzennego m. Sierakowa pod budownictwo jednorodzinne oraz pod uprawy ogrodnicze,
3) przeznaczeniu na cele rezerwy przemysłowo-magazynowej terenów, przewidzanych w ogólnym perspektywicznym planie zagospodarowania przestrzennego m. Sierakowa pod lakalizację Filii POM i Bazy Kółka Rolniczego.

§ 2.

Wykonanie uchwały zleca się Wydziałowi Budownictwa, Urbanistyki i Architektury.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Z-ca Przewodn. Prezydium T. Kwaśniewski

Z-ca Przewodn. Prezydium mgr Stanisław Cozaś

Uwaga:
Na wniosek zainteresowanych wszelkich informacji, dotyczących zamierzeń przestrzennych na terenie m. Sierakowa udzielać będzie Wydział Budownictwa Urbanistyki i Architektury Prez. PRN w Międzychodzie.

109

**ZARZĄDZENIE NR 30/67
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W POZNANIU
z dnia 26 maja 1967 r.
w sprawie zmiany cen sprzedażnych niektórych gruntów państwowych, położonych w powiecie leszczyńskim.**

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt. 1) ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) oraz § 3 ust. 1 zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 24 września 1962 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (M. P. Nr 72, poz. 335, Nr 49/63, poz. 248 i Nr 39/65, poz. 219) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu zarządza, co następuje:

§ 1.

Zwiększa się określone w § 1 powołanego na wstępie zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 24 września 1962 r. podstawowe ceny sprzedażne gruntów państwowych (działek budowlanych), przeznaczonych do sprzedaży przez Bank Rolny, położonych w powiecie Leszno —
we wsi Zaborowo — klasa IIIa — VI do kwoty 50 000 zł za 1 ha,
we wsi Gronowo — klasa IVb — VI (rola) i IV — VI (użytki zielone) do kwoty 70 000 zł za 1 ha.

§ 2.

Wykonanie zarządzenia zleca się Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Z-ca Przewodn. Prezydium mgr Stanisław Cozaś

Przewodniczący Prezydium Franciszek Szczerbal

110

**ZARZĄDZENIE NR 31/98/64
PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ
W OSTRZESZOWIE
z dnia 2 września 1964 r.
w sprawie podwyżki ceny sprzedaży przez Bank Rolny działki budowlanej Państwowego Funduszu Ziemi w Rogaszycach.**

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt. 1) ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) oraz § 3 ust. 4 i 5 zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 24 września 1962 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (Mon. Pol. Nr 72, poz. 335 i Nr 49 z 1963 r., poz. 248) na wniosek Banku Rolnego — Oddział w Poznaniu Prezydium Powiatowej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Podwyższa się cenę sprzedaży działki budowlanej Nr 454/cz. o pow. 0,06 ha wydzielonej z gruntów państwowych w miejscowości Rogaszyce nabywanej przez GS „Samopomoc Chłopska" Ostrzeszów pod budowę sklepu do wysokości 25 500,— zł za 1 ha.

§ 2.

Wykonanie zarządzenia zleca się Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu.

Sekretarz Prezydium Ignacy Klimaszewski

Przewodniczący Prezydium Antoni Ślusarczyk

111

ZARZĄDZENIE NR 3/66 PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W OSTRZESZOWIE

z dnia 11 maja 1966 r.

w sprawie podwyższenia cen na działki budowlane sprzedawane przez Bank Rolny na terenie miejscowości: Rojów, Rybin, Zmyślona Ligodzka, Parzynów Kuźnica Stara, Plugawice — powiat Ostrzeszów.

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) oraz § 3 ust. 4 zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 24 września 1962 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (M. P. Nr 72, poz. 335, Nr 49 z 1963 r. poz. 248 i Nr 39 z 1965 r. poz. 219) na wniosek Banku Rolnego Oddział Wojewódzki w Poznaniu — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Ostrzeszowie zarządza, co następuje:

§ 1.

Zwiększa się cenę sprzedażną działek budowlanych o pow. do 0,20 ha wydzielonych z gruntów państwowych w poniższych miejscowościach, do wymienionych niżej stawek:
Rojów — strefa wiej. z 5 000,— w kl. VI do 15 000,— zł za 1 ha,
Rybin — strefa wiejs. odd. z 4 500,— w kl. VI do 13 000,— zł za 1 ha,
Zmyślona L. — strefa wiej. odd. z 4 500,— w kl. VI do 13 000,— zł za 1 ha,
Parzynów — strefa wiej. z 5 000,— w kl. VI do 15 000,— zł za 1 ha,
Kuźnica St. — strefa wiej. z 6 500,— w kl. V do 19 000,— zł za 1 ha,
Plugawice — strefa wiej. odd. z 4 500,— w kl. VI do 12 000,— zł za 1 ha.

§ 2.

Wykonanie zarządzenia zleca się Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu.

Sekretarz Prezydium
Ignacy Klimaszewski

Przewodniczący Prezydium
Antoni Ślusarczyk

112

UCHWAŁA NR 46/288/66 PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W CHODZIEŻY

z dnia 13 października 1966 r.

w sprawie norm sumy ubezpieczenia zwierząt.

Na podstawie § 5 i 6 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1963 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia zwierząt gospodarczych (Dz. U. Nr 33, poz. 191) oraz uchwały Powiatowej Rady Narodowej Nr XXVII/ /99/64 z dnia 9. VII. 1964 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia koni i bydła od padnięcia na terenie powiatu chodzieskiego — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Ustala się normowe sumy ubezpieczenia zwierząt gospodarczych w powiecie chodzieskim na rok 1967 jak niżej:
— 50% wartości rynkowej wynoszącej — a) konie — 4 000,— zł b) bydło — 3 500 zł, od pełnej wartości rynkowej wynoszącej: a) konie — 8 000,— zł, i b) bydło — 7 000 zł.

§ 2.

Wykonanie uchwały zleca się Wydziałowi Organizacyjno-Prawnemu oraz Państwowemu Zakładowi Ubezpieczeń — Inspektorat Powiatowy w Chodzieży.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Sekretarz Prezydium
Feliks Włodzimierowicz

Przewodniczący Prezydium
Władysław Kaźmierczak

113

ZARZĄDZENIE NR 2/67 PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W LESZNIE

z dnia 18 stycznia 1967 r.

w sprawie zmiany ceny sprzedaży gruntów państwowych.

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) oraz § 3 ust. 4 zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 24 września 1962 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (M. P. Nr 72, poz. 335 i Nr 49, poz. 248 z 1963 r. oraz Nr 39, poz. 219 z 1965 r.) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej zarządza, co następuje:

§ 1.

Podwyższa się ceny sprzedaży działek budowlanych w niżej wymienionych miejscowościach jak następuje:

L. p.	Miejscowość	Strefa	Klasa	Cena w tys. zł za 1 ha		
				podstawowa	wolnorynkowa	po podwyżce
1	2	3	4	5	6	7
1.	Świerczyna	wiejska	IIIa	14	35	28
	"	"	IIIb	13	30	26
	"	"	IVa	12	28	24
	"	"	IVb	11	26	22
	"	"	V	6,5	18	15
	"	"	VI	5	15	13
2.	Garzyn	"	IIIa	14	33	28
	"	"	IIIb	13	33	26
	"	"	IVa	12	30	24
	"	"	IVb	11	30	22
	"	"	V	6,5	25	19
	"	"	VI	5	20	15
3.	Hersztupowo	"	IIIa	14	33	28
	"	"	IIIb	13	33	26
	"	"	IVa	12	28	24
	"	"	IVb	11	28	22
	"	"	V	6,5	20	17
	"	"	VI	5	16	14
4.	Długie Nowe	"	IIIa	14	32	28
	"	"	IIIb	13	32	26
	"	"	IVa	12	28	24
	"	"	IVb	11	28	22
	"	"	V	6,5	20	17
	"	"	VI	5	15	14
5.	Rojęczyn	"	IIIa	14	32	28
	"	"	IIIb	13	32	26
	"	"	IVa	12	28	24
	"	"	IVb	11	28	22
	"	"	V	6,5	20	17
	"	"	VI	5	15	14
6.	Zbarzewo	"	IIIa	14	32	28
	"	"	IIIb	13	32	26
	"	"	IVa	12	28	24
	"	"	IVb	11	28	22
	"	"	V	6,5	20	17
	"	"	VI	5	16	14
7.	Tarnowałąka	"	IIIa	14	30	28
	"	"	IIIb	13	30	26
	"	"	IVa	12	28	24
	"	"	IVb	11	28	22
	"	"	V	6,5	20	17
	"	"	VI	5	15	14
8.	Górka Duch.	"	IIIa	14	32	28
	"	"	IIIb	13	32	26
	"	"	IVa	12	28	24
	"	"	IVb	11	28	22
	"	"	V	6,5	22	18
	"	"	VI	5	16	15
9.	Grodzisko	"	IIIa	14	34	28
	"	"	IIIb	13	30	26
	"	"	IVa	12	28	24
	"	"	IVb	11	26	22
	"	"	V	6,5	18	16
	"	"	VI	5	16	14

1	2	3	4	5	6	7
10.	Kaczkowo	„	IIIa	14	32	28
	„	„	IIIb	13	32	26
	„	„	IVa	12	30	24
	„	„	IVb.	11	30	22
	„	„	V	6,5	20	17
	„	„	VI	5	16	14
11.	Jezierzyce K.	„	IIIa	14	32	28
	„	„	IIIb	13	32	28
	„	„	IVa	12	28	24
	„	„	IVb	11	28	22
	„	„	V	6,5	20	17
	„	„	VI	5	16	14
12.	Belęcin Nowy	„	IVb	11	28	22
13.	Krzycko Wielkie	„	IIIa	14	50	42
14.	Włoszakowice	„	IIIb	13	45	39
15.	Bukowiec Górny	„	IVa	12	40	36
16.	Krzemieniewo	„	IIIa	14	45	42
	„	„	IVb	11	38	33
17.	Pawłowice	„	V	6,5	25	19
	„	„	VI	5	20	15
18.	Nowawieś	podmiejska	IIIa	18	42	38
19.	Goniembice	„	IIIb	16,5	38	35
20.	Długie Stare	„	IVa	15	34	32
21.	Łoniewo	„	IVb	14	34	32
	„	„	V	9,5	26	24
	„	„	VI	7	20	19
22.	Dąbcze	„	IIIa	18	60	54
23.	Kąkolewo	„	IIIb	16,5	60	49
24.	Lipno	„	IVa	15	52	45
25.	Lasocice	„	IVb	14	48	42
26.	Przybyszewo	„	V	9,5	36	28
27.	Kłoda	„	VI	7	28	21
28.	Krzycko Małe	„	IIIa	18	60	54
	„	„	IIIb	16,5	55	49,5
	„	„	IVa	15	50	45
	„	„	IVb	14	45	42
	„	„	V	9,5	35	28,5
	„	„	VI	7	25	21
29.	Piotrowice	„	IIIa	18	60	54
	„	„	IIIb	16,5	55	49,5
	„	„	IVa	15	50	45
	„	„	IVb	14	45	42
	„	„	V	9,5	35	28,5
	„	„	VI	7	25	21

§ 2.

Wykonanie zarządzenia zleca się Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu. Jednocześnie traci moc uchwała Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lesznie Nr 94 34/64 z dnia 10 sierpnia 1964 r. w sprawie zmiany ceny sprzedaży niektórych gruntów państwowych (Dz. Urz. WRN Nr 16 z 1965 roku.

Sekretarz Prezydium
L. Tomowiak

Przewodniczący Prezydium
L. Skrzetuski

114

UCHWAŁA NR 114/392/67 PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W Gnieźnie

z dnia 23 marca 1967 r.

w sprawie odstępstwa od planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego wsi Lednogóra, powiat Gniezno

Na podstawie art. 23 ust. 1 i art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1962 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Gnieźnie uchwala, co następuje:

§ 1.

Wyraża się zgodę na odstępstwa od planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego wsi Lednogóra, zatwierdzonego uchwałą Nr 49/160/64 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Gnieźnie z dnia 18 grudnia 1964 r. (Dz. Urz. W.R.N. w Poznaniu Nr 13/65, poz. 169) polegające na:

a) przeznaczeniu pod budowę bazy kółka rolniczego oraz ośrodka produkcyjnego gospodarki wielotowarowej terenu położonego po zachodniej stronie drogi Lednogóra—Rybitwy na działkach oznaczonych na mapie ewidencyjnej gruntów Nr 21/1 i 21/2,
b) przeznaczeniu pod użytkowanie rolnicze terenów przewidzianych w zatwierdzonym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego wsi Lednogóra pod lokalizację bazy kółka rolniczego, oznaczonych nr 11 PR.

§ 2.

Wykonanie uchwały zleca się Wydziałowi Budownictwa, Urbanistyki i Architektury.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu.

Sekretarz Prezydium
Tadeusz Krysiak

Przewodniczący Prezydium
inż. Stanisław Staszak

Uwaga:
Wydział Budownictwa Urbanistyki i Architektury Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Gnieźnie na wniosek zainteresowanych udzielać będzie informacji o postanowieniach powyższego planu, które dotyczą ich interesów.

115

ZARZĄDZENIE NR 1/67 PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W WĄGROWCU

z dnia 11 maja 1967 r.

w sprawie podwyższenia ceny sprzedażnej działek budowlanych.

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt. 1) ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) oraz § 3 ust. 4 zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 24 września 1962 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (MP Nr 72, poz. 335, i nr 49 z 1963 r., poz. 248 i nr 39 z 1965 r., poz. 219) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wągrowcu na wniosek Banku Rolnego Oddział Wojewódzki w Poznaniu zarządza, co następuje:

§ 1.

Podwyższa się ceny sprzedaży działek budowlanych w niżej wymienionych miejscowościach jak następuje:

l. p.	Miejscowość	Strefa ekonomiczna	Klasa	Cena przed zwyżką	Cena wolnorynkowa	Cena po podwyżce	% podwyżki
1.	Niemczyn	wiejska	IIIa	13 000	35 000	32 500	150
2.	Niemczyn	„	IIIb	12 000	35 000	31 800	165
3.	Niemczyn	„	IVa	11 000	35 000	29 150	165
4.	Niemczyn	„	IVb	10 000	35 000	29 000	190
5.	Niemczyn	„	V	6 000	30 000	18 000	200
6.	Niemczyn	„	VI	4 500	30 000	13 500	200
7.	Kamienica	„	IIIa	13 000	35 000	32 500	150
8.	Kamienica	„	IIIb	12 000	35 000	31 800	165
9.	Lechlin	„	IIIa	13 000	35 000	32 500	150
10.	Lechlin	„	IIIb	12 000	35 000	31 800	165
11.	Lechlin	„	IVa	11 000	35 000	29 150	165
12.	Lechlin	„	IVb	10 000	35 000	29 000	190
13.	Lechlin	„	V	6 000	30 000	18 000	200
14.	Lechlin	„	VI	4 500	30 000	13 500	200

§ 2.

Podwyżka nie obowiązuje przy nabywaniu działek przez osoby, których nieruchomości zostały wywłaszczone na cele realizacji narodowych planów gospodarczych.

§ 3.

Wykonanie zarządzenia powierza się Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa w terminie do dnia 30 grudnia 1967 r.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu.

Sekretarz Prezydium
Bogdan Patelski

Z-ca Przewodn. Prezydium
mgr Antoni Balbus

116

UCHWAŁA NR 69/404/67
PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W CHODZIEŻY
z dnia 24 maja 1967 r.

w sprawie zatwierdzenia szczegółowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów przemysłowo-magazynowych i budownictwa jednorodzinnego w Chodzieży przy ul. Noteckiej.

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się opracowany przez Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury — Powiatowy Zespół Urbanistyczny w Chodzieży szczegółowy plan zagospodarowania przestrzennego przedstawiony na planszy nr 2 pt. „Chodzież — rejon ul. Noteckiej — szczegółowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów przemysłowo-magazynowych i budownictwa jednorodzinnego", stanowiącej załącznik do nin. uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały zleca się Wydziałowi Budownictwa, Urbanistyki i Architektury oraz Wydziałowi Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Chodzieży.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu.

Sekretarz Prezydium
Feliks Wołdzimierowicz

Przewodniczący Prezydium
Władysław Kaźmierczak

Uwaga!
Na wniosek zainteresowanych, wszelkich informacji dotyczących zamierzeń przestrzennych na terenie, objętym zasięgiem opracowanego planu, udzielać będzie Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prez. PRN w Chodzieży.

117

UCHWAŁA NR 120/321/67
PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W LESZNIE
z dnia 24 maja 1967 r.

w sprawie odstępstw od planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego zespołu wsi Krzemieniewo—Drobnin, pow. Leszno

Na podstawie art. 23 ust. 1 i art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lesznie uchwala, co następuje:

§ 1.

Wyraża się zgodę na odstępstwa od planu ogólnego perspektywicznego zagospodarowania przestrzennego zespołu wsi Krzemieniewo—Drobnin, zatwierdzonego uchwałą nr 53/170/66 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lesznie z dnia 21. IV. 1966 r. (Dz. Urz. WRN Nr 8, poz. 98) polegające na:

1) przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową terenu (wielkości ca 1,15 ha) położonego w Krzemieniewie po prawej stronie drogi do Bielaw, przewidzianego w zatwierdzonym ogólnym perspektywicznym planie zagospodarowania przestrzennego zespołu wsi Krzemieniewo—Drobnin pod uprawy rolne,
2) zmianie lokalizacji ośrodka magazynowo-składowego Gminnej Spółdzielni, który przenosi się na teren położony przy stacji PKP, a stanowiący w zatwierdzonym planie ogólnym użytek leśny.

§ 2.

Wykonanie uchwały zleca się Wydziałowi Budownictwa, Urbanistyki i Architektury

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym WRN w Poznaniu.

Sekretarz Prezydium
L. Tomowiak

Przewodniczący Prezydium
T. Dudziński

Uwaga:
Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium PRN w Lesznie, na wniosek zainteresowanych, udzielać będzie informacji o postanowieniach powyższego planu, które dotyczą ich interesów.

118

UCHWAŁA NR 120/322/67
PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W LESZNIE
z dnia 24 maja 1967 r.

w sprawie zmiany planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego osiedla domków jednorodzinnych w Gronowie, pow. Leszno.

Na podstawie art. 23 ust. 1 art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lesznie uchwala, co następuje:

§ 1.

Plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego osiedla domków jednorodzinnych w Gronowie, pow. Leszno, zatwierdzony uchwałą Nr 131/51/64 Prezydium PRN w Lesznie z dnia 23. 11. 1964 r., zmienia się w ten sposób, że 15 działek przeznaczonych pod zabudowę szeregową zastępuje się 8 działkami większymi, przeznaczonymi pod budynki bliźniacze, likwidując jednocześnie projektowaną w planie drogę szer. 5,0 m, przebiegającą między działkami szeregowymi.

Teren, na którym wprowadza się zmianę charakteru budynków oznaczono na planie literami EFGH.

§ 2.

Wykonanie uchwały zleca się Wydziałowi Budownictwa, Urbanistyki i Architektury.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym WRN w Poznaniu.

Sekretarz Prezydium
L. Tomowiak

Przewodniczący Prezydium
w/z. L. Skrzetuski

Uwaga:
Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lesznie, na wniosek zainteresowanych, udzielać będzie informacji o postanowieniach powyższego planu, które dotyczą ich interesów.

119

UCHWAŁA NR 81/240/67
PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W ŚRODZIE
z dnia 24 maja 1967 r.

w sprawie odstępstwa od zatwierdzonego planu zagospodarowania przestrzennego zespołu wiejskich jednostek osadniczych, pow. Środa.

Na podstawie art. 23 ust. 1 i art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Środzie uchwala, co następuje:

§ 1.

Wyraża się zgodę na odstępstwo od zatwierdzonego uchwałą Nr 54/131/62 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Środzie z dnia 29 grudnia 1962 r. w sprawie zatwierdzenia planu zagospodarowania przestrzennego zespołu wiejskich jednostek osadniczych pow. Środa (Dz. Urz. WRN w Poznaniu Nr 2, poz. 20 z 1963 r.) — planu zagospodarowania przestrzennego zespołu wiejskich jednostek osadniczych, pow. Środa w zakresie zakwalifikowania wsi Sulęcin, gromada Sulęcinek, stanowiącej w układzie perspektywicznym folwark wsi Młodzikowo, do miejscowości rozwojowej.

§ 2.

W związku z powyższym odstępstwem należy na zatwierdzonej planszy podstawowej „Plan zespołu wiejskich jednostek osadniczych powiat Środa 1 : 25 000" dokonać odpowiedniej korekty.

§ 3.

Wykonanie uchwały zleca się Wydziałowi Budownictwa, Urbanistyki i Architektury.

§ 4.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu.

Sekretarz Prezydium Fr. Szymański

Z-ca Przewodniczącego Prezydium Idzi Kupczyk

Uwaga:

Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Środzie, na wniosek zainteresowanych, udzielać będzie informacji o postanowieniach powyższego planu, które dotyczą ich interesów.

120

ZARZĄDZENIE INSPEKTORATU ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ W BYDGOSZCZY z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych.

Na podstawie art. 12 ust. 5 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182), § 5 ust. 3, § 15 ust. 7, § 29 ust. 8, § 30 ust. 9, § 31 ust. 6, § 40 ust. 13, § 42 ust. 7 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 1 lutego 1967 r. w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (MP. Nr 14, poz. 71) oraz § 3 pkt. 3 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 10 stycznia 1961 r. w sprawie powołania inspektoratów żeglugi śródlądowej (M. P. Nr 7, poz. 37) zarządza się, co następuje:

Zasięg terytorialny

§ 1.

Przepisom niniejszego zarządzenia podlegają następujące drogi wodne:
1. rzeka Brda skanalizowana od Czyżkówka do Brdyujścia,
2. rzeka Brda spławna wraz z pojezierzem Chojnickim,
3. Kanał Bydgoski,
4. rzeka Noteć Dolna od Nakła Wschód do Santoku,
5. rzeka Noteć Górna od jeziora Gopło do ujścia do Kanału Bydgoskiego wraz z Kanałem Górnonoteckim,
6. Kanał Warta—Gopło wraz z jeziorem Gopło i innymi,
7. Kanał Bronisławski z jeziorami,
8. Kanał Folusza z jeziorami,
9. rzeka Warta od Działoszyna do Santoku,
10. rzeka Gwda od Piły do ujścia do Noteci,
11. rzeka Drawa od mostu Kamienna do ujścia do Noteci,
12. Stary Kanał Bydgoski.

Dopuszczalne wymiary statków i tratw

§ 2.

Do ruchu będą dopuszczone statki i tratwy o następujących wymiarach:

Pkt.	Droga wodna	Statki długość m	Statki szerokość m	Tratwy długość m	Tratwy szerokość m
1.	rzeka Brda od Czyżkówka do Brdyujścia,	57	9,2	100	4,50
2.	Kanał Bydgoski,	57	9,2	100	4,50
3.	rzeka Noteć Dolna od Nakła Wschód do Santoku,	57	9,2	100	4,50
4.	rzeka Noteć Górna od jeziora Gopło do ujścia do Kanału Bydgoskiego wraz z Kanałem Górnonoteckim,	42	4,88	80	4,50
5.	Kanał Warta—Gopło wraz z jeziorem Gopło i innymi,	57	9	100	4,50
6.	Kanał Bronisławski z jeziorami,	42	4,88	80	4,50
7.	Kanał Folusza z jeziorami,	42	4,88	80	4,50
8.	rzeka Warta od ujścia Noteci do dolnej granicy Poznania,	57	9	90	10,00
9.	rzeka Warta od dolnej granicy Poznania do Lubonia,	57	9	60	5,00
10.	rzeka Warta od Lubonia do Konina,	57	8	90	10,00
11.	rzeka Warta od Konina do Sieradza,	—	—	50	4,50
12.	rzeka Gwda od Piły do ujścia do Noteci	—	—	50	4,50
13.	rzeka Drawa od mostu Kamienna do ujścia rzeki Płocicznej,	—	—	50	4,50
14.	rzeka Drawa od ujścia rzeki Płocicznej do ujścia do Noteci,	40	4,50	50	4,50
15.	Stary Kanał Bydgoski (obecnie nieczynny dla żeglugi i służy tylko do odprowadzenia nadmiernej ilości wody),				
16.	rzeka Brda spławna z pojez. Chojnickim.	—	—	50	4,50

Zestawianie pociągów holowniczych i zestawów pchanych

§ 3.

1. Pociągi holownicze nie mogą przekraczać następujących wymiarów:

Pkt.	Droga wodna	Długość łącznie z holownikiem m	Szerokość m	Skład pociągów
1	2	3	4	5
1.	Rzeka Brda, Kanał Bydgoski i rzeka Noteć Dolna do Santoku			
	1. Dla pociągów płynących w dół rzeki:			
	a) Kanał Bydgoski i rzeka Brda od Czyżkówka do Brdyujścia,	400	9,2	holownik + barki w pasie pojedyńczym lub próżne w 2 członach (kanałówki).
	b) rzeka Noteć Dolna od Nakło Wschód do Santoku.	400	9,2	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.
	2. Dla pociągów holowniczych płynących w górę rzeki: a) rzeka Brda od Brdyujścia do Czyżkówka, Kanał Bydgoski i rzeka Noteć Dolna od Santoku do Nakło Wschód.	450	9,2	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.
2.	Rzeka Noteć Górna od jeziora Gopło do ujścia do Kanału Bydgoskiego łącznie z Kanałem Górnonoteckim w obydwu kierunkach,	350	4,88	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.
3.	Kanał Warta—Gopło wraz z jeziorem Gopło i innymi w obydwu kierunkach,	350	9,2	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.

1	2	3	4	5
4.	Kanał Bronisławski i Folusza łącznie z jeziorami w obydwu kierunkach,	350	4,88	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.
5.	Rzeka Warta od Santoku do Konina.			
	A. Dla pociągów holowniczych płynących w dół rzeki:			
	1. przy wodostanie 2 m i wyżej na wodowskazie w Poznaniu:			
	a) na odcinku Konin—Luboń,	350	6,60	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.
	b) na odcinku Luboń—Santok	400	9,20	holownik + barki załadowane w pasie pojedyńczym lub próżne w pasie podwójnym.
	2. przy wodostanie poniżej 2 m na wodowskazie w Poznaniu:			
	a) na odcinku Konin—Luboń,	300	6,60	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.
	b) na odcinku Luboń—Santok,	350	9,20	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.
	B. Dla pociągów holowniczych płynących w górę rzeki:			
	1. przy wodostanie 2 m i wyżej na wodowskazie w Poznaniu:			
	a) na odcinku Santok—Luboń,	450	9,20	holownik + barki załadowane w pasie pojedyńczym lub próżne (kanałówki) w pasie podwójnym.
	b) na odcinku Luboń—Konin,	400	6,60	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.
	2. przy wodostanie poniżej 2 m na wodowskazie w Poznaniu:			
	a) na odcinku Santok—Luboń,	400	9,20	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.
	b) na odcinku Luboń—Konin,	350	6,60	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.
6.	Rzeka Drawa w obydwu kierunkach,	100	4,50	holownik + barka.

2. Zestawy pchane nie mogą przekraczać następujących wymiarów:

Pkt.	Droga wodna	Długość m	Szerokość	Skład zestawu
1.	rzeka Brda od km 0 do 6 w obydwu kierunkach,	92	8,7	pchacz + 2 barki pchane.
2.	rzeka Brda od km 6 do 14,6 w obydwu kierunkach,	57	8,7	pchacz + 1 barka pchana.
3.	Kanał Bydgoski i rzeka Noteć Dolna od km 14,6 do 104 w obydwu kierunkach,	92	8,7	pchacz + 2 barki pchane.
4.	rzeka Noteć Dolna od km 104 do 226:			
	a) w dół rzeki	57	8,7	pchacz + 1 barka pchana.
	b) w górę rzeki	92	8,7	pchacz + 2 barki pchane.
5.	rzeka Warta od Santoku do Lubonia:			
	a) w górę rzeki,	92	8,7	pchacz + 2 barki pchane.
	b) w dół rzeki,	57	8,7	pchacz + 1 barka pchana.
6.	rzeka Warta od Lubonia do Konina w obydwu kierunkach.	50	6,6	

3. Wymiary zestawów pchanych ustalone w powyższej tabeli mogą być również stosowane w czasie żeglugi nocnej.

Szybkość jazdy

§ 4.

1. Największa szybkość jazdy statków nie może przekraczać:
   1) na rzece Brdzie od km 0 do 9 — 8 km/godz.
   2) na rzece Brdzie od km 9 do 14,4 — 6 km/godz.
   3) na Kanale Bydgoskim i rzece Noteci Dolnej od km 14,4 do 226 — 12 km/godz.
   4) na rzece Noteci Górnej od jeziora Gopło do ujścia do Kanału Gydgoskiego — 8 km/godz.
   5) na Kanale Warta—Gopło wraz z jeziorem Gopło i innymi — 10 km/godz.
   6) na Kanale Bronisławskim i folusza łącznie — 8 km/godz.
   7) na rzece Warcie od Santoku do Lubonia — 12 km/godz.
   8) na rzece Warcie od Lubonia do Konina — 8 km/godz.
   9) na rzece Drawie od ujścia rzeki Płocicznej do ujścia do Noteci — 5 km/godz.
2. Ograniczenie szybkości nie obowiązuje statków MO i inspektoratów żeglugi śródlądowej (w uzasadnionych wypadkach).
3. Dla statków sportowych i turystycznych o powierzchni do 20 m² ustala się następujące szybkości:
   1) na rzece Brdzie od km 0—14,8 oraz na rzece Warcie w obrębie m. Poznania km 241,5 do 242,5 — 20 km/godz.
   2) na pozostałych odcinkach dróg wodnych — 35 km/godz.
4. Zabrania się używania motorów bez tłumików.

Wyprzedzanie się statków

§ 5.

Wyprzedzanie się statków, pociągów holowniczych i zestawów pchanych jest wzbronione:
1. na rzece Warcie w obrębie m. Poznania km 241,5—242,5,
2. na rzece Brdzie w obrębie m. Bydgoszczy km 10,8—12,4.

Przejazd pod mostami

§ 6.

1. Pociągi holownicze winny być rozczepione ,a statki przeprowadzone pojedyńczo na rzece Warcie przy przejściu pod mostem Chwaliszewskim w Poznaniu w górę rzeki, a w dół napuszczane rufą.
2. Zestawy pchane na rzece Warcie przy przejeździe pod mostem Chwaliszewskim w Poznaniu nie mogą przekraczać 57 m długości. Zestawy dłuższe winny być rozczepione.

Ograniczenie żeglugi

§ 7.

1. Ustala się następujące ograniczenie żeglugi na jeziorach stanowiących szlak żeglowny drogi wodnej Warta—Kanał Bydgoski oraz jeziorze Charzykowskim:
   1) dla kajaków, gdy siła wiatru przekracza 3° w skali Beauforta,
   2) dla łodzi otwartych sportowych, turystycznych, rybackich i roboczych o powierzchni do 20 m², gdy siła wiatru przekracza 4° w skali Beauforta,
   3) dla łodzi motorowych z pokładem zamkniętym o powierzchni do 20 m², gdy siła wiatru przekracza 5° w skali Beauforta,
   4) dla wszystkich statków o powierzchni od 20 m² do 100 m², gdy siła wiatru przekracza 6° w skali Beauforta,
   5) dla statków krytych o powierzchni powyżej 100 m², gdy siła wiatru przekracza 8° w skali Beauforta.
2. Jeżeli siła wiatru przekracza podane w pkt. 1—5 stopnie, statki winny przerwać żeglugę i wpłynąć do najbliższego portu lub przystani.

Przejazd statków przez śluzy

§ 8.

1. Ustala się następujący porządek śluzowania:
   1) w czasie śluzowania załoga statku winna znajdować się na swoich stanowiskach manewrowych celem zachowania bezpieczeństwa,
   2) po wejściu statku do śluzy w Brdyujściu, Bydgoszczy, Osowej Górze, Krzyżu, Lisimogonie i Morzysławiu, kierownik statku winien zgłosić się u sterowniczego lub strażnika śluzy i podać dane dotyczące statku i załogi, które wpisuje się do dziennika ruchu statków,
   3) statki pasażerskie oraz statki przewożące materiały łatwopalne i wybuchowe winny być śluzowane oddzielnie,
   4) wystające poza burty statku przedmioty wyposażenia pokładowego, winny być usunięte przed wpłynięciem statku do śluzy,
   5) w czasie śluzowania statki winny być odpowiednio przycumowane, a odległość pomiędzy burtami statków znajdujących się w komorze śluzowej winna wynosić co najmniej 10 cm,
   6) na statkach żaglowych żagle winny być opuszczone w odległości co najmniej 100 m przed śluzą.
2. W czasie śluzowania jest wzbronione:
   1) wsiadanie lub wysiadanie pasażerów na statkach pasażerskich,
   2) załadowywanie i wyładowywanie towarów,
   3) dokonywanie naprawy statku, która przedłużyłaby postój statku w śluzie,
   4) wysypywanie do wody popiołu, śmieci i innych nieczystości stałych lub płynnych oraz korzystanie z urządzeń sanitarnych (ustępów) na statkach.

Zatrzymywanie się statków i tratw

§ 9.

1. Zatrzymywanie się statków i tratw na czas dłuższy jest dozwolone w miejscach do tego wyznaczonych znakiem żeglugowym nr 35.
2. Na drogach wodnych wymienionych w § 2 niniejszego zarządzenia pkt. 1, 2, 3, 5, 8, 9 i 10 dopuszczalne jest ustawianie statków tylko w dwóch rzędach obok siebie po jednej stronie szlaku żeglownego. Strona przeciwna winna być wolna.
3. Na drogach wodnych wymienionych w § 2 niniejszego zarządzenia pkt. 4, 6, 7 i 13 dopuszczalne jest ustawianie statków tylko w jednym rzędzie i po jednej stronie szlaku żeglownego.
   Strona przeciwna winna być wolna.
4. Na drogach wodnych wymienionych w § 2 niniejszego zarządzenia pkt. 1, 2, 3, 8, 9 i 10 dopuszczalne jest ustawianie tratw w dwóch pasach o łącznej szerokości do 10 m obok siebie po jednej stronie szlaku żeglownego.
   Strona przeciwna winna być wolna.
5. Na drogach wodnych wymienionych w § 2 niniejszego zarządzenia pkt. 4, 5, 6, 7, 11, 12, 13, 14 i 16 dopuszczalne jest ustawianie tratw tylko w jednym pasie o szerokości do 5 m i po jednej stronie szlaku żeglownego, czy spławnego.
   Strona przeciwna winna być wolna.
6. Statków tratw nie wolno pozostawiać bez opieki w czasie postoju:
   1) poszczególne zajęte obszary wodne na postój tratw winny być oznakowane tablicami z napisem wskazującym właściciela drewna oraz jego adres,
   2) drewno magazynowane na wodzie winno być pod stałą opieką dozorców, którzy powinni przebywać stale na tratwach lub w ich pobliżu. Jeden dozorca może dozorować tratwy na odcinku rzeki nie dłuższym niż 1 km,
   3) statki znajdujące się na placu budowy w czasie wykonywania robót regulacyjnych, pogłębiarskich itp., winny być nadzorowane i zabezpieczone w taki sposób, aby nie mogły samowolnie spłynąć na skutek działania wiatru i prądu wody, względnie być uruchomione przez osoby niepowołane.
7. Odpowiedzialność za właściwe zabezpieczenie statków ponosi kierownik placu budowy lub nadzorca wodny, a za zabezpieczenie tratw właściciel spławianego drewna.
8. Postój statków rybackich i sadzy z rybami oraz sprzętu rybackiego jest dozwolony wyłącznie poza linią szlaku żeglownego w miejscach wyznaczonych przez okręgowy zarząd wodny. Szlak żeglowny w miejscu postoju statków i sprzętu rybackiego winien być oznaczony znakiem żeglugowym nr 16a.

Holowanie z brzegu

§ 10.

1. Ze względu na brak odpowiednich ścieżek holowniczych przy drogach wodnych wymienionych w § 1, holowanie z brzegu jest dozwolone wyłącznie na krótkich odcinkach celem doraźnego przemieszczania obiektów pływających (np. na placach budowy) i tylko tam gdzie istnieje możliwość dogodnego przejścia brzegiem drogi wodnej.

Żegluga nocna

§ 11.

1. Żegluga nocna może odbywać się na tych drogach wodnych, których przygotowanie do żeglugi nocnej pod względem oznakowania i oświetlenia zostało stwierdzone komisyjnie, przy współudziale właściwego miejscowo okręgowego zarządu wodnego, Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Bydgoszczy i Żeglugi Bydgoskiej.
2. Ustala się następujące wymiary i skład pociągów holowniczych obowiązujących w czasie żeglugi nocnej:

Pkt.	Droga wodna	Długość łącznie z holownikiem m	Szerokość m	Skład pociągów
1	2	3	4	5
1.	rzeka Brda, Kanał Bydgoski, rzeka Noteć Dolna od Nakło Wschód do Ujścia:			
	a) dla pociągów holowniczych płynących w dół rzeki,	400	8,7	holownik + barki w pasie pojedyńczym.

1	2	3	4	5
	b) dla pociągów holowniczych płynących w górę rzeki,	450	8,7	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.
	od Ujścia do Santoku:			
	a) dla pociągów holowniczych płynących w dół rzeki,	250	8,7	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.
	b) dla pociągów holowniczych płynących w górę rzeki,	350	8,7	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.
2.	rzeka Warta od Santoku do Lubonia:			
	a) dla pociągów holowniczych płynących w dół rzeki,	250	8,7	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.
	b) dla pociągów holowniczych płynących w górę rzeki, przy stanie wody 2 m i wyżej na wodowskazie w Poznaniu,	350	8,7	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.
3.	rzeka Warta od Lubonia do Konina:			
	a) dla pociągów holowniczych płynących w dół rzeki, przy stanie wody 2 m i wyżej na wodowskazie w Poznaniu,	250	6,6	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.
	b) dla pociągów holowniczych płynących w gorę rzeki, przy stanie wody 2 m i wyżej na wodowskazie w Poznaniu,	300	6,6	holownik + barki załadowane lub prózne w pasie pojedynczym.
4.	Kanał Warta—Gopło wraz z jeziorem Gopło i innymi w obydwu kierunkach,	350	8,7	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.
5.	rzeka Noteć Dolna od jeziora Gopło do ujścia do Kanału Bydgoskiego w obydwu kierunkach,	350	4,88	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.
6.	Kanał Bronisławski i Folusza w obydwu kierunkach,	350	4,88	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym.

Żegluga w porze zimowej

§ 12.

1. W razie możliwości uprawiania żeglugi w porze zimowej ustala się następujące oznakowanie szlaku żeglownego:
   1) znaki brzegowe nr 17 i 18 podane w załączniku nr 3, do zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 1 lutego 1967 r. w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (M.P. nr 14, poz. 71),
   2) znaki nurtowe nr 16b jako znaki zastępcze znaków nr 16a zgodnie z załącznikiem podanym w punkcie 1.
2. Okres oznakowania podanego w ust. 1 pkt 1 i 2 ustala inspektorat na uzasadniony wniosek przedsiębiorstwa żeglugowego.

Wyposażenie tratw

§ 13.

1. Tratwy winny posiadać następujące wyposażenie:
   a) drygawki i szreki lub inne urządzenia umożliwiające kierowanie i zatrzymywanie tratw. Na każdym pasie o szerokości do 5 m winna się znajdować 1 drygawka na końcu pasa oraz po 1 szreku na przodzie i w środku pasa, a 2 szreki na końcu pasa. Na pasach o większej szerokości niż 5 m należy zwiększyć ilość drygawek do 2 na każdym końcu pasa oraz ilość szreków również do 2 na przodzie i w środku pasa. Poza tym na każdej tratwie winna znajdować się 1 drygawka zapasowa oraz 1 szrek zapasowy,
   b) wyposażenie tratw w szreki przy spławie na drogach wodnych o głębokości powyżej 1,5 m lub tratw holowanych nie jest konieczne lub może być ograniczone do 1 szreka w końcu pasa i w środku.
   c) liny stalowe lub liny konopne o dostatecznej mocy (stalowa o średnicy minimum 10 mm, konopna 25 mm) w dwóch odcinkach i co najmniej po 50 m długości,
   d) jedną siekierę oraz po jednym bosaku i drągu dla każdego flisaka,
   e) drut miękki o średnicy 3—5 mm i długości 50 m,
   f) klamry budowlane stalowe w ilości co najmniej 4 szt.,
   g) gwoździe budowlane różnych wymiarów,
   h) kładkę do schodzenia na brzeg o wymiarach 0,5 × ×3,5 m i nośności minimum 150 kg,
   i) łódź towarzysząca o nośności wystarczającej do pomieszczenia osób stanowiących załogę tratwy,
   j) kolce do butów dla każdego flisaka,
   k) kamizelki ratunkowe po 1 sztuce dla każdego członka załogi tratwy,
   l) 2 koła ratunkowe z linkami — rzutkami dł. 25 m,
   ł) apteczkę wyposażoną w środki niezbędne do udzielenia pierwszej pomocy,
   m) latarnie białe szt. 2 i czerwone szt. 2 o kącie świecenia 360°,
   n) flagę białą szt. 1 i flagi czerwone szt. 2,
   o) dzwon, gong lub trąbka do nadawania sygnałów.

Przepisy końcowe

§ 14.

Niezależnie od stosowania przewidzianych niniejszym zarządzeniem składów pociągów holowniczych, zestawów pchanych i tratw, kierownicy tych pociągów, zestawów i tratw obowiązani są w warunkach uciążliwych dla żeglugi, zmniejszyć odpowiednio długość pociągu holowniczego, zestawu pchanego i tratwy, jeżeli jest to konieczne ze względów bezpieczeństwa żeglugi.

§ 15.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia karani będą mandatami lub pociągani do odpowiedzialności karno-administracyjnej, na podstawie art. 15 i 16 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. Nr 26 z 1952 r., poz. 182).

§ 16.

Tracą moc obowiązującą:
1) ogłoszenie Rejonu Dróg Wodnych w Poznaniu z dnia 9 września 1952 r. w sprawie rejestracji obiektów pływających (Dz. U. WRN w Poznaniu Nr 17, poz. 104),
2) zarządzenie Zarządu Okręgowego Dróg Wodnych w Poznaniu z dnia 15 marca 1953 r. w sprawie śluzowania statków na drodze wodnej Wisła—Odra, kanał Warta—Gopło i kanale Górnonoteckim (Dz. U. Nr 9 WRN w Bydgoszczy, poz. 37),
3) zarządzenie Zarządu Okręgowego Dróg Wodnych w Poznaniu z dnia 15 marca 1954 r. Nr TZ-071/54 w sprawie szczegółowych postanowień dotyczących żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych podległych ZODW w Poznaniu (nie publikowane),
4) zarządzenie nr 1 Rejonu Dróg Wodnych w Bydgoszczy z dnia 15 stycznia 1960 r. w sprawie uprawiania sportów wodnych na drogach wodnych śródlądowych (Dz. U. Nr 1 WRN w Bydgoszczy, poz. 2),

5) ogłoszenie Dyrekcji Okręgowej Dróg Wodnych w Gdańsku z dnia 23 maja 1950 r. o doraźnych mandatach karnych za przekroczenia żeglugowe L-Ż-ż/1-3/50 Pomorski Dziennik Wojewódzki nr 13, poz. 234).

§ 17.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Inspektoratu
Kazimierz Rozwadowski

PUBLIKACJE

121

OBWIESZCZENIE
WYDZIAŁU ROLNICTWA I LEŚNICTWA
PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ
W CHODZIEŻY
z dnia 27 maja 1967 r.
w sprawie podziału nieruchomości w Margoninie przy ulicy 19 stycznia.

Podaje się do publicznej wiadomości, że został sporządzony projekt podziału nieruchomości położonej w Margoninie przy ul. 19 stycznia, a stanowiącej własność ob. Wacława Szczepaniaka.

Projekt ten zostanie wyłożony do wglądu w lokalu Powiatowego Biura Geodezji i Urządzeń Rolnych w Chodzieży pokój nr 5 na przeciąg dni 14-tu od daty ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

Zgodnie z postanowieniami art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o terenach budowlanych dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 31, poz. 138 z późniejszymi zmianami) osobom zainteresowanym służy prawo przeglądania wyłożonych materiałów i w terminie 14-tu dni od daty ogłoszenia niniejszego obwieszczenia zgłaszania zastrzeżeń. Zastrzeżenia te będą rozpatrzone przy wydawaniu decyzji zatwierdzającej podział. Winny one być składane w Powiatowym Biurze Geodezji i Urządzeń Rolnych w Chodzieży.

W okresie wyłożenia projektu podziału służba geodezyjna Powiatowego Biura Geodezji Urządzeń Rolnych udziela zainteresowanym szczegółowych wyjaśnień i przyjmuje zastrzeżenia do projektu podziału, które winny być zgłoszone na piśmie.

Kierownik
Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa
inż. Dobrosław Pawiński

122

OGŁOSZENIE
WYDZIAŁU GOSPODARKI WODNEJ
I OCHRONY POWIETRZA
W LESZNIE
z dnia 22 czerwca 1967 r.
w sprawie statutu Spółki Odwodnienia Łąk Wojnowice-Ziemnice, pow. Leszno.

Wydział Gospodarki Wodnej i Ochrony Powietrza Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lesznie, działając na podstawie art. 114 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. Prawo Wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) ogłasza, że wydał decyzję z dnia 30 maja 1967 r. Nr GWP-I-6/3-4/67 o utworzeniu spółki wodnej p.n. „Spółka Odwodnienia Łąk Wojnowice-Ziemnice" w pow. Leszno, której nadano poniższy statut:

STATUT SPÓŁKI WODNEJ
Rozdział 1
Przepisy ogólne

§ 1.

Spółka wodna nosi nazwę „Spółka Odwodnienia Łąk Wojnowice-Ziemnice", pow. Leszno.

§ 2.

Siedzibą Spółki jest wieś Wojnowice.

§ 3.

Teren działalności Spółki obejmuje grunty wsi Wojnowice, Kąty i Ziemnice.

Wykaz członków Spółki oraz gruntów objętych działalnością Spółki znajduje się w zarządzie Spółki.

§ 4.

Spółkę zawiera się na czas nieokreślony

§ 5.

1. Spółka jest osobą prawną. Spółka nabywa osobowość prawną przez wpisanie do księgi wodnej.
2. Spółka odpowiada za zobowiązania całym swoim majątkiem.
3. Członkowie Spółki nie odpowiadają wobec osób trzecich za zobowiązania Spółki

§ 6

Spółka używa pieczęci zawierającej nazwę i adres Spółki.

Rozdział 2

§ 7.

Celem Spółki jest:
1) utrzymanie i eksploatacja urządzeń melioracji wodnych — rowów melioracyjnych i urządzeń drenarskich,
2) prowadzenie racjonalnej gospodarki rolnej na zmeliorowanych terenach, a w szczególności:
   a) uintensywnienie gospodarki rolnej na zmeliorowanych gruntach ornych,
   b) racjonalna gospodarka wodą na użytkach rolnych,
   c) zagospodarowanie zmeliorowanych łąk i pastwisk,
   d) organizowanie wspólnej pielęgnacji oraz nawożenie łąk i pastwisk,
   e) racjonalny zbiór siana,
   f) wspólna eksploatacja torfu na cele rolnicze i opałowe.

Dalsze postanowienia nadanego Spółce statutu są ogłoszone w §§ od 8 do końca statutu wzorcowego spółki wodnej ustalonego zarządzeniem Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej z dnia 24 lutego 1964 r., zamieszczonego w Monitorze Polskim z 1964 r. Nr 17, poz. 81.

Kierownik
Wydziału Gospodarki Wodnej
i Ochrony Powietrza
mgr inż. A. Dzięgielewski

INFORMACJA

1. W Bibliotece Prezydium przy al. Stalingradzkiej 18, pokój nr 6, znajdują się do wglądu Obywateli:
   1. Dzienniki Ustaw,
   2. Monitory Polskie,
   3. Dzienniki Urzędowe Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu.

2. Pisma wymienione pod 1. znajdują się również do wglądu w prezydiach powiatowych, miejskich i gromadzkich rad narodowych.

Adres Redakcji: Poznań, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Aleja Stalingradzka 18, pokój 52
Adres Administracji: Poznań Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Aleja Stalingradzka 18, pokój nr 6 — Konto: Narodowy Bank Polski Poznań, V. Oddział Miejski 1231-94-1/2 Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Prenumerata roczna 18,— zł, półroczna 10,— zł
Prenumeratę należy uiszczać z góry bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.
Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3 dnia po otrzymaniu następnego z kolei dziennika.
Cena niniejszego egz. 3,30 zł

ODBIORCA:

Pozn. Zakł. Graf. 2 — 1613 — 7. 7. 67 — 10. 10. 67 — A-5 — 2350 — druk. kl. VII A1 60